

Pirmdiena, 2017. gada 30. oktobris

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Alda Perševica un viņas truši.

5. lpp.

Minimālā abonēšanas maksa par atkritumu izvešanu . 3. lpp.

Meklējiet iekšlapās!

PAZĪSTI, ATBALSTI, SARGĀ!

Karpu raža Rīmzētos. 2. lpp. Nēģi – legālie un nelegālie. 3. lpp. Pats diķi, zivs vējā. 4. lpp.

Gādā zivtiņu mammas un papus

Abonē laikrakstu jebkurā pasta nodaļā, internetā vai redakcijā!

Uzsauc Kurzemnieku meitai vai dēlam!

KĀRTĪGS KURZEMNIEKS LASA KURZEMNIEKU!

Smaids – pirmais solis ceļā uz labu veselību

Ikgadējā Veselības dienā sanākušie Kuldīgas novada pedagogi smaidīja daudz. Kuldīgas vieglatlētikas manēža viņiem bija sagatavota plaša programma savas pašsajūtas uzlabošanai, sākot ar izkustēšanos un beidzot ar skaistumkopšanas procedūrām.

Pirmsskolas izglītības iestādes Cīrulītis komanda Veselības dienas piedzīvojumu spēlē rūpīgi seko jauniešu teātra Focus vadītājas Daigas Pirtnieces norādījumiem. Par to viņiem piešķirti deviņi punkti – teicami.

Pedagogiem paredzētā Veselības diena jeb Veselīgās dzīves uztveres akadēmija notika pagājušajā piektdienā pirms skolēnu atgriešanās no rudens brīvlaika. Lai gan manēža nebija pārpildīta, tomēr sanākušie skolotāji izskatījās apmierināti. Iespēju, ko šeit izbaudīt, tiešām bija daudz: veselīgi kokteiļi, dažnedažādu veidu masāžas, jau pieminētās skaistuma procedūras, smaržīgo maisiņu pildīšana ar aromātiskiem, kaltētiem augiem un vēl, un vēl.

Orientēties plašajā piedāvājumā palīdzēja balss, kas skanēja no skandām un ik pa laikam iestarpināja arī padomus, kā dzīvot veselīgāk. Viens no tiem – vairāk smaidīt. Tie, kuri vēlējās izkustēties, varēja apmeklēt vingrošanas nodarbības, kas paredzētas cilvēkiem ar mazkustīgu dzīvesveidu vai arī garstāvokļa uzlabošanai. Daļa pedagogu izvēlējās nūjot svaigā gaisā. Manēžas laukumā skolu komandas varēja piedalīties piedzīvojumu spēlē, ko

organizēja interešu pulciņi: keramikas, lidmoldelisma, Jauno žurnālistu skolas un citi. Vienu no uzdevumiem bija sagatavojis arī restorāna Bangerts šefpavārs Aigars Sīlis, kura vadībā skolotājiem bija jāfilē butes. Laidu pamatskolas skolotāju komanda atzina: lai gan tas tiek darīts pirmo reizi, ar darbu sokoties tūri labi, un tomēr tas noteikti neesot viņu sapņu darbs.

**Maija Jankovska
Lāsmas Reimanes foto**

ĪSZIŅAS

Baseinu atvēršana novembrī

10. novembrī 14.00 svinīgi tiks atklāts Kuldīgas novada sporta skolas baseins un SPA zona. Domes priekšsēde Inga Bērziņa cer, ka durvis būs vaļā jau kādu dienu iepriekš pēc tam, kad 7. novembrī to ekspluatācijā pieņems Būvniecības valsts kontroles birojs. Skolas direktors Artis Kimbors deputātus sēdē informēja par izmaiņām cenās pēc diskusijām finanšu komitejā. Tiks ieviestas ģimenes biļetes ar 30% atlaidi, bet pirmsskolas bērniem baseins būs par velti. Par pārējām cenām ar atlaidiem *Kurzemnieks* jau rakstīja 23. oktobrī. Bet A. Kimbors brīdināja, ka janvārī maksa noteikti celsies tāpat kā citiem pakalpojumiem, kurus ietekmē minimālās algas celšana.

Arhīva kadros arī mūspuse

LTV1 jaunajā raidījumā 12 elementi *ainavā*, kas pēta, kā 30.–80. gadu mākslas un dokumentālajās filmās iemūžinātā Latvijas ainava mainījies, varēs ieraudzīt arī Kurzemes skatus. Mūsdienas filmētas Pāvilostā, Kolkā un Abavas ielejā, bet izmantoti arhīva materiāli par Alsungu un Kuldīgu. Varēs salīdzināt Bigauņciema jūras krastu kopš *Zvejnieka dēla* laikiem, Gaujas stāvkrastu, kurā nobremzē Kņopienes *Volga* utt. 12 raidījumu ciklu producē Ruckas mākslas rezidenču centrs Cēsis.

Trešdien, 1. novembrī:

- Grāmata par milestību.
- Pielikums *Novadi dzīvo*.
- *Ventas dzirkstis dzirksteļo*.
- Der vai neder vecpilsētai?

REDZĒJUMS

Laika badā

Maija Jankovska,
tālr. 63323021,
redakcija@kurzemnieks.lv

Nupat Kuldīgā kārtējoreiz viesojās Starptautiskās vasaras skolas ISSP meistarklase – 20 fotogrāfi no dažādām valstīm. Vakarus viņi pavadīja, klausoties ārzemju lektoru stāstījumu par fotogrāfiju, un vienu lekciju izdevās apmeklēt arī pašai. Labprāt būtu gājusi arī uz citām, bet nepietika laika. Un tieši laika trūkuma problēmai vēlos pievērst uzmanību.

„Kad kāds tuvs draugs sāka strādāt par skolotāju „Iespējamajā misijā”, viņš pēkšņi kļuva tik ļoti aizņemts, ka satikt viņu bija gluži vai neiespējamā misija.”

Šo lekciju lasīja Lielbritānijas ietekmīgās avīzes *Financial Times* nedēļas no-gales pielikuma fotoredaktore Emma Bouketa. Aiz loga plosījās vētra, kas sakrita ar manu trauksmi par visiem laikus neizdarītajiem darbiem, bet Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas mājīgajās telpās valdīja omulīga, nesteidzīga gaisotne, tika rādītas augstvērtīgas fotogrāfijas, cilvēki klausījās, jautāja...

Mani aizrāva Emmas stāstījums: par to, kā viņa rūpīgi atlasa katram žurnāla stāstam piemērotu fotogrāfu, lai

pēc iespējas veiksmīgāka mijiedarbība veidotos arī ar žurnālistu, kurš to rakstīs; par to, cik daudz laika viņa pavadā, meklējot jaunus talantus un svaigu skatījumu; kā tiek organizētas ekspedīcijas uz grūti pieejamiem pasaules nostūriem, lai uzņemtu unikālus fotokadrus.

Gribot negribot lekcija lika domāt par to, kāda ir manis pašas ikdiena, strādājot avīzē. Būtu patiešām jauki, ja katram rakstam varētu veltīt tik daudz laika, lai izdotos atrast svaigu un unikālu veidu, kā par kaut ko pavēstīt. Bet tā nenotiek – nav laika. Darbi tikai dzen uz priekšu, un cilvēks pats ar savu veikumu jūtas neapmierināts, jo zina, ka būtu taču varējis izdarīt daudz labāk.

Tā, protams, nav tikai žurnālistu problēma. Vēl viens piemērs, kas nāk prātā, ir skolotāji. Kad kāds tuvs draugs sāka strādāt par skolotāju *Iespējamajā misijā*, viņš pēkšņi kļuva tik ļoti aizņemts, ka satikt viņu bija gluži vai neiespējamā misija. Tajās retajās reizēs, kad izdevās atrast man laiku, viņš stāstīja, kā caurus vakarus pavadā, gatavojoties nākamās dienas stundām. Nezinu, kā viņam iet tagad (laika trūkuma dēļ sen neesam tikušies), bet vismaz tobrīd viņš bija izvēlējis upurēt brīvo laiku un arī daļu no miega stundām, lai sagatavotu izcilas nodarbības. Zinu citus, kuri tā nedara: lai gan arī viņi strādā daudz, tomēr saprāta robežas nepārkāpj.

Diemžēl gandarījums par padarīto izpaliek, jo ar tam atvēlēto laiku nav pieticis, lai katru stundu sagatavotu atbilstoši prasībām, ko skolotājs izvirzījis pats sev. Tā ir ļoti nomācoša sajūta.

Lūk, problēma, bet izeju nezinu, jo tas tomēr ir arī naudas jautājums. Laiks ir nauda.

MANUPRĀT

Gadījums vai attieksme?

Pašvaldības administratīvajā komisijā Kuldīgā, izskatot protokolus, bieži vien tiek minēts, ka kādam cilvēkam šis pārkāpums nav pirmais. Reizēm šķiet saprotami, ka nejašu sakrītību dēļ tiešām tā gadās. Noteikumu, kas regulē sabiedrisko kārtību, ir daudz, un reizēm iznāk tos pārkāpt neapzināti. Man ir uzrakstīts protokols par ielas šķērsošanu neatļautā vietā, tas ir, pārdesmit metru no gājēju pārejas. Pēc vistīrākās sirdsapziņas varu apgalvot, ka nedarīju to, noziedzīgu motīvu vadīta. Tuvumā mašīnu nebija, vajadzēja nokļūt ielas otrajā pusē, tādēļ gāju. Gadījās. Par laimi tiku cauri ar aizrādījumu, un uz sēdi nebija jāiet. Bet, kad pagājušonedēļ administratīvajā komisijā kāds vīrietis savu 16. pārkāpumu pamatoja ar tādu pašu argumentu *gadījās* kā es savu, arī man tāpat kā komisijai radās šaubas. Citam vīram, kurš nebija ieradies, reģistrēts 32. protokols. Šķiet, ka pārkāpums reizēm nav tik svarīgs kā tas fakts, cik bieži cilvēks nonāk konfliktā ar likumu. Zināms protokolu skaits jau ļauj spriest par viņa attieksmi.

Jolanta Hercenberga, tālr. 63350565,
jolantah99@gmail.com

PĒC PUBLICĒTĀ

„Palīdzot paši dabūjām pa kaklu”

Kuldīgas psihiatra Gunta Kalnieša publicētās atmiņas Kuldīgniecei Antoņinai Valeiņai atsaukušas atmiņā laikus, kad viņa vadīja trikotāžas fabriku Māra un bija arī Kuldīgas rajona izpildkomitejas priekšsēde.

„Toreiz kopā ar dakteri Kalnieti vairākus mūsu fabriekas strādniekus nosūtījām ārstēties no alkoholisma. Atercos: ļoti ļoti šuvējai bija lielas problēmas ar alkoholu. Nosūtījām viņu uz Straupi. Kad

atgriezās, bija tik apmierināta – esot ārstējusies kopā ar pašu Paulu! Viņa sajūsmīnāta stāstīja, cik labi apstākļi tur bijuši, un pēc tam patiešām nedzēra. Reiz aizgāju pie daktera Kalnieša uz poliklīniku un ieraudzīju, ka divi ārsti sēž vienā kabinetā. Nolēmām, ka narkologam vajadzīgs atsevišķs, un uz dzīvojamā fonda rēķina izveidojām to Kalna ielā. Tāpat uz savu galvu izkarojām bijušo bērnu konsultācijas ēku Vents-

pils ielā, kur tagad ārstu prakse. Pediatri tajā laikā bērnus pieņēma Liepājas ielā 33, kur šauri gaiteni un maziņi kabineti. Ventspils ielā uz dzīvokļiem aci bija uzlikusi partijas komiteja. Viens bija paredzēts darbiniecei, kura Kuldīgā nostrādājusi tikai pusgadu. Mēs to noprotējām, dabūjām telpas bērnu konsultācijai, un pēc tam vēl mums tika pa kaklu. Tādus darbus tolaik darījām.”

Iveta Grīniņa

LASĪTĀJS VAICĀ

Reklāmas vienalga liek pastkastītē

Kuldīgniece Zinaida jautā, kādēļ viņas pastkastīte, uz kuras ir uzraksts, ka reklāmas tajā nevajag mest, regulāri ar tām tiek papildināta.

„Esmu pat skrējusi tiem iznēsātājiem pakaļ un jautājusi, kādēļ nupat manā pastkastē iemeta avīzi, ja uz tās rakstīts, lai to nedara. Bet viņi neatzīstas – melo, ka neko neesot ielikuši. Kā tad nav, ja pastkastē katru nedēļu atkal kāda ielikta? Arī par vēlēšanām un visu citu tur samet, bet man tas neinteresē. Kādēļ netiek respektēts lūgums, kas uzrakstīts uz pastkastītes?” jautā sievietē.

Latvijas Pasta pārstāve Evita Saldava skaidro, ka ir tādi gadījumi, kad šis uzraksts uz pastkastītes tiek respektēts, bet citreiz reklāma vienalga tiek piegādāta: „Lielveikalu un aptieku reklamavīzes mūsu pastnieki adresātam nenogādā. Tirgotājiem ir pašiem savi piegādātāji, piemēram, kāds pilsētas iedzīvotājs, kuram šis darbs ir papildu ienākumu avots. Oficiālās reklāmas, kas saistītas ar vēlēšanām, jāpiegādā obligāti, tādēļ neskatāmieš, ka ir uzraksts. Pārējās reklāmas, ko atnes pastnieki, šajās kastītēs netiek liktas.”

Jolanta Hercenberga

MUMS RAKSTA

Par gaidāmo gripas sezonu

Aizvadītajā sezonā ar gripu saslima gandrīz divreiz vairāk cilvēku nekā 2015.–2016. gada sezonā un par trešdaļu vairāk bija gripas izraisītās pneimonijas gadījumu, kad pacientu vajadzēja hospitalizēt. Vissmagāk slimība skāra vecākus cilvēkus. Turklāt Latvijā ir viens no zemākajiem pretgripas vakcinācijas rādītājiem Eiropā. Katru gadu pret to potējas mazāk nekā 1% iedzīvotāju un riska grupā virs 65 gadiem – no 2% līdz 4%. Lai sevi pasargātu, vakcinācija ieteicama ikvienam, īpaši tiem, kuriem ir augsts gripas komplikāciju risks. Mainoties vīrusiem, vakcīna katru gadu tiek izstrādāta no jauna, tāpēc jāpotējas katru sezonu. Tas samazina gan saslimušo, gan hospitalizācijas gadījumu skaitu, kā arī gripas komplikācijas un ar to saistītos nāves gadījumus.

Undīne Šulca, *Veselības ministrijas komunikācijas nodaļas preses sekretāre*

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kāda ir jūsu attieksme pret Helovīna svinēšanu Latvijā?

Marika Munkevica, masiere:
– Paši to nedarām. Kad dzīvojam daudzdzīvokļu mājā, pie mums nāca bērni pēc saldumiem. Ja bija, tad devām. Bet, ja nedevām, neko pretī mums nedarīja. Pagājušajā gadā, kad nedevu, viens man teica,

ka izjokos. Es atbildēju, lai izjoko, bet viņš nebija sagatavojies – tikai maska, un viss.

Marita Olštreina, strādā konditorejā:

– Man Helovīns patīk, bērniem ļoti. Pie manis bērni atnāk, pieklauvē pie durvīm un nobaida, es arī sabīstos. Tad viņi prasa *končās*, es parasti nedodu, un tad viņi izdomā visādus amzīerus. Pagājušajā gadā bija nolikuši maisiņu, aizdedzinājuši, un tas smirdēja. Tad nāca otrreiz un apmētāja ar tualetes papīriem. Kaimiņiem bija metuši dārzā piesmakušas olas. Bet mana attieksme tik un tā ir pozitīva. Saviem bērniem ļauju iet. Viņiem patīk pārģērbties. Viņi izdomā, kas grib būt, un tad man jāuzšū maska.

Mārtiņš Efneris, zobu tehniķis:

– Es noteikti nesvinu, citi var to darīt droši. Vienreiz pie manis bērni ir atnākuši. Toreiz nebija nekā daudz, ko dot, bet kaut ko iedevu. Ja pats būtu bērns, arī tad droši vien nesvinētu, jo esmu pārāk kautrīgs, lai klauvētu pie svešām durvīm un prasītu saldumus.

Mairita Slavinska, uzņēmēja:

– Pilnīgi normāla. Mans bērns Helovīnā ir gājis ciemos, pie mums ir nākuši izjokot. Tie vienkārši ir vēl vieni svētki. Neko sliktu neviens nav darījis. Kādus saldumus droši vien būs sagatavojusi, ja nu kāds atnāk.

Armands Fernests, bezdarbnieks:

– Man vienalga. Pie manis prasīti saldumus neviens bērns nav nācis. Vispār man nepatīk, ka Latvijā ienāk citu tautu tradīcijas, bet Helovīns jau gana sen te tiek svinēts, vai tad ne? Ne jau vakar tas radās.

Edīte Lūse, dizainere:

– Noteikti neatbalstu. Esmu ļoti daudz par to lasījusi, un Helovīna pirmsākumi tiešām nav patīkami nevienam. Tā bija cilvēku upurēšana – no tās ģimenes, kurai to ķirbi nolika pie durvīm, arī tika izvēlēts

upuris. Tas iesācies Īrijā no senajiem druīdiem, un tie bija priesteri, kuri drīkstēja izvēlēties upuri. Manuprāt, tam nav nekādas saistības ar kaut kādu priecīgu drebināšanos kā tagad. Paldies Dievam, pie manis šajā dienā bērni nenāk, un arī mani bērni nekad nav to darījuši.

Maija Jankovska, Lāsmas Reimanes foto

Rokdarbnieču biedrības Čaupe nodarbībā Daiga Ēķe-Silirova skaidro, kā adāmi Aran salu raksti.

Ziemeļnieciskos rakstus izzinot

Islandiešu, Fēru un Aran salu adījumu kolēģes Daigas Ēķes-Silirovas vadībā divas dienas Kuldīgā apguvusi rokdarbnieču biedrība Čaupe.

Ieskatu ziemeļnieciskajos darinājumos sniedza projekta *Iesaisties Kurzemē* kārtējā nodarbība.

D.Ēķe-Silirova atzina, ka, prezentācijas gatavojot, bijis interesanti ar rokdarbu starpniecību iepazīt šo vietu sadzīvi, kultūru. Piemēram, Aran salu skarbā daba pieprasa blīvus, siltus adījumus, un tapuši t.s. Aran džemperī. Raksti sākotnēji nav fiksēti, bet ģimenē no paaudzes paaudzē mantoti stāstos un adījumos, līdz ar to, jau paskatoties uz džemperī, bijis skaidrs, no kuras dzimtas valkātājs nāk. Daudzās raupjās pīnes, šķiet, radušās no zvejas vīru pieredzes – vērojot, kā tauvas vijušās, turklāt galvenie adītāji bijuši vīrieši, bet sieviešu uzdevums – dziju savērt. Tāpat kā mūsu latviskajām zīmēm ir konkrēts saturs, tā arī ziemeļnieku adījumos, visticamāk, ietverts

savs stāsts, zīmes uzdevums.

Kā pastāstīja biedrības vadītāja Jolanta Mediņa, kuldīdzniecības ieguvušas atbalstu Kultūras ministrijas konkursā. Projekta mērķis ir pilsoniskās sabiedrības attīstība ar akcentu uz starpkultūru dialogu. Ciklā ietilpst četras nodarbības, katrā dalībnieces tiek iepazīstinātas arī ar noteikta apgabala ģeogrāfiskajām, vēsturiskajām, etniskajām īpatnībām un to, kā tās ietekmējušas dažādu rokdarbu attīstību no senākiem laikiem līdz pat izplatībai Eiropā. Tostarp tiek meklēts gan kopīgais, gan atšķirīgais latviešu adījumos.

Iepriekšējā sezonā jau iepazīti igauņu un lietuviešu adījumi. Pēdējās nodarbības atvēlētās krievu tradicionālajiem adījumiem, bet nobeigumā iecerēts gan apspriest padarīto, gan sarīkot izstādi, lai redzētu, kā Čaupes rokdarbniecēm veicies ar cittautu adījumu formu un rakstu pielāgošanu savam rokkrakstam.

Mārites Milzeres teksts un foto

Lauku tūrismā iezīmējas stabilitāte

Tūristu skaits šosezon salīdzinājumā ar pagājušo sezonu bijis līdzīgs – lauku tūrisma uzņēmēju aptaujā, kurai atsaucās 121 saimnieks, secina asociācija *Lauku ceļotājs*.

Nozares gada pārskatu tā šoruden prezentēs pasākumos Kurzemē, Latgalē un Zemgalē. Tā uzņēmēji varēs izvēlēties ērtāk sasniedzamo vietu vai interesējošo tēmu, jo katrā pasākumā pēc sezonas izvērtējuma un plānoto darbu izklāsta būs praktisks seminārs par aktuālo.

VISU LAIKU JĀRADA KAS JAUNS

Kā panākt, lai cilvēks izvēlētos pavadīt brīvdienas laukos par spīti neviesmīgiem laika apstākļiem? Lauku tūrisma uzņēmēji atzina, ka nepārtraukti jāuzlabo kvalitāte, jāpaplašina piedāvājums, jāveido jauni apskates objekti. Daudzus ceļotājus turp aizved kopīgas akcijas visā Latvijā, piemēram, Atvērtās dienas laukos, kam saimnieki gatavojas īpaši – ar izklaides programmu, atlaidēm vai pat nelielām dāvanām.

VAI GAIDĀMA CENU MAIŅA?

Vairums aptaujāto savu pakalpojumu cenu neplāno paaugstināt, tomēr aptuveni trešdaļa paredz to kaut nedaudz pacelt. Daži to pamato ar kopīgo cenu līmeni nozarē, citi pamata summā iekļauj bieži pieprasītos papildu pakalpojumus. Ne viens vien atzīst, ka maksu ceļotājiem pieauguma dēļ, visbiežāk piesaucot pārtikas cenu pieaugumu un sviesta cenas kāpumu minot kā spilgtāko piemēru.

AR KO IZCEĻAMIES?

Izrādās, tie ir Latvijas lauku labumi – tūrismā iesaistījušās mazās ražojošās saimniecības. Ne Igaunijā, ne Lietuvā šis sektors nav tik aktīvs. Pēdējos gados strauji audzis gan apmeklēto saimniecību skaits, gan kvalitāte. Mazie ražotāji sapratuši, ka svarīgi uzrunāt tiešo pircēju. Šajā jomā Lauku tūrisma asociācijai izdevies ietekmēt mazajiem ražotājiem labvēlīgu politiku, lobējot pieņemamas prasības gan ražošanai, gan pārdošanai.

Justīne Smilga

Pasākumu programma:
www.celotajs.lv. Pieteikties:
anna@celotajs.lv
vai pa tālr. 26433316.

SEMINĀRI

Kurzemē: 1. novembrī Skrudas novada viesu mājā Garīkas.

Papildu tēmas:

- lauksaimniecības tradīciju mantojums agrotūrismā – lauksaimniecības, zvejniecības, pārtikas un amatniecības mantojuma iesaiste tūrismā;
- kulinārais ceļš *Livonijas garša* – kas uz mūsu galda ir kopš Livonijas laikiem.

Latgalē: 10. novembrī Rēzeknes novada Lūznavas muižā.

Papildu tēma:

- lauksaimniecības tradīciju mantojums agrotūrismā – lauksaimniecības, zvejniecības, pārtikas un amatniecības mantojuma iesaiste tūrismā.

Zemgalē: 14. novembrī Bauskas novada atpūtas kompleksā Miķelis.

Papildu tēmas:

- lauksaimniecības tradīciju mantojums agrotūrismā – lauksaimniecības, zvejniecības, pārtikas un amatniecības mantojuma iesaiste tūrismā;
- projekts *CAITO* – lauku tūrisma mārketinga aktivitātes Japānas tirgū.

Kur spoguļi un guļošie policisti?

Kuldīgas novada pašvaldības transporta komisijā izskatīti trīs iedzīvotāju iesniegumi par spoguļi nepārredzamās vietās un divi – par ātruma slāpētājiem. Apsprieš arī Zaļās un Gravas ielas būvniecība.

ĀTRIE BRAUCĒJI JĀUZMANA POLICIJAI

Iesniegums uzlikt *guļošo policistu* Grants ielā aiz krustojuma ar Mālu ielu izskatīts un noraidīts jau pagājušajā gadā. „No gājēju drošības viedokļa tur viss kārtībā – tur ir ietve, un pa brauktuvi nevienam nav jāiet,” skaidroja komisijas loceklis Māris Taurīte. „Tas, ka tur kādam patīk ātri braukt, būtu jāuzmana ceļu policijai. Par ātrumu ierobežojošo valni tiek lemts, ja nav ietves un teritorija ietilpst dzīvojamajā zonā vai atrodas pie mācību iestādes, bet šajā ielā tam īsti nav pamatojuma. Ja noliksim vien vienai mājas, būs iesniegumi arī no citiem iedzīvotājiem.” Arī stingrākam ātruma ierobežojumam tur neesot pamata. Visām automašīnām maksimālais atļautais ātrums tāpat ir 50 km/h.

Komisija neiebilda pret *guļošo policistu* Mežvaldē uz Riečupes ielas. Tika ierosināts vispirms uzzināt vietējo iedzīvotāju viedokli par šo ieceri un atrast valnim visatbilstošāko vietu, jo tam jābūt labi apgaismotam.

NAV DOMĀTI GĀJĒJIEM

Komisija neiebilda, ka spoguļi tiek ierīkoti pretī izbrauktuvei no pagalma Upes ielā 3. Tas, kurš grib izbraukt, neredz mašīnas, kas pa Upes ielu tuvojas no labās puses. Arī spoguļim, kas uzlabotu redzamību, izbraucot no Šķērsielas uz Kaļķu ielu, komisija piekrita.

Diskusijas izvērtās par iedzīvotāju lūgumu uzlikt to Kalna, Rumbas un Jelgavas ielas krustojumā. Gājēji, kuri Kalna ielu šķērso tādēļ, lai nokļūtu no Rumbas uz Mucenieku ielu, neredz automašīnas, kas tuvojas pa Jelgavas ielu. M. Taurīte skaidroja, ka spoguļi vienmēr tiek uzlikti autovadītājiem, nevis gājēju labad: „Šāds spoguļis noteikti mulsinātu braucējus un novērstu viņu uzmanību.” Viens no ietei-

kumiem – atļaut gājējiem šķērsot ielu tuvāk krustojumam, lai viņi to labāk pārredzētu. Tomēr komisija ieteica koka barjeras abās pusēs vēl pagarināt, lai gājējus atvērītu tālāk no bīstamās vietas, un jautājumu izskatīt atkārtoti saistībā ar Jelgavas ielas rekonstrukciju. Tajā iecerēts šo krustojumu pārbūvēt.

IZBŪVĒS DIVAS IELAS

Uzņēmums *Māras druka* lūdza 1905. gada ielā ceļa zīmi *Apstāties aizliegts*, kas sarežģī dzīvi kravu piegādātājiem, nomainīt pret zīmi *Stāvēt aizliegts*. Tas tika akceptēts.

Savukārt Mucenieku ielas 35., 35.a, 35.b un Liepājas ielas 54. nama iedzīvotāji vēlas, lai pagalmā nebūtu nepiederošie un lai automašīnas tur novietotu tikai iemītnieki. Viņu vēlme – papildplāksne pie ceļa zīmes *Braukt aizliegts*. Komisijas vadītājs Aldis Dilāns uzsvēra, ka šai zīmei paskaidrošana nav vajadzīga, jo tā jau tāpat aizliedz iebraukt visiem, izņemot tos, kuri tur dzīvo, strādā vai apkalpo tur dzīvojošos cilvēkus vai iestādes.

Tiek projektēta Zaļā iela, kas savienos Planīcas un Ēdoles ielu, tā uzlabojot piekļuvi rūpnieciskajam rajonam. Komisija izskatīja projektētāju variantu satiksmes organizācijai. Ielas malā paredzētās stāvvietas iecerētas slīpi pret malu, bet komisija iebilda, ka šāds auto novietojums nenāks par labu satiksmes drošībai. Nolemts, ka tām jābūt paralēli malai abās ielas pusēs.

Saistībā ar projektējamo Gravas ielu, kas savienos Piltenes un Ventpils ielu, tika lemts par divām gājēju pārejām pie V. Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas. Tā kā Gravas ielā tiks ierīkotas ietves, ceļa zīmes *Dzīvojamā zona* tur vairs nebūs. Visticamāk, tur tiks uzlikts ātruma ierobežojums.

Iveta Grīniņa

Karpu raža
Rimzātos.

2. lpp.

Nēgi –
legālie un nelegālie.

3. lpp.

Pats dīķī,
zivs vējā.

4. lpp.

Gādā zivtiņu mammās un papus

Laši un taimiņi tagad dodas pa upēm uz augšu uz nārsta vietām, un no jūras piekrastes Pelču zivaudzētavā atvesti taimiņu vaislinieki.

„Zvejnieki kā katru rudeni mums noķer vaislas zivis. Lašu mammās vajadzīgas 60, bet taimiņu – 80. Tēvu vajag mazāk, bet tik, lai jaunajai paaudzei būtu pietiekama gēnu daudzveidība,” skaidro audzētavas vadītājs Valdis Plaudis.

No nozvejotā tiks paņemti apaugļoti ikri, kas līdz pavasarim stāvēs inkubācijas iekārtās uz speciāliem rāmjiem un no kuriem pavasarī izšķilsies mazuļi. No lašiem ikrus iegūst tur, kur tos noķer, – Ventspilī, jo tās ir lielas, netransportējamās zivis. Bet taimiņi tiek vesti uz audzētavu, jo, kā saka Valdis: „No taimiņu mātītēm ikrus dabūjam, kad pienāk īstais brīdis. Agrāk ar tām neko sarunāt nevar.

Zivtiņas, kas izšķilsies no šī rudens ikriem, Ventā ielaidīsim 2019. gada pavasarī, kad tās jau būs 20 gramu smagas. Tad tās dosies uz jūru, bet Ventā atgriezīsies pēc diviem trim gadiem. Lašveidīgie vienmēr atgriežas upē, kur dzimuši vai – mūsu gadījumā – kur izlaisti.”

Pelčos lašveidīgo zivju mazuļi tiek audzēti kopš pagājušā gadsimta 50. gadiem, līdz ar to uzkrāts daudz zināšanu un pieredzes, ir arī tehniskais nodrošinājums.

Pirmie taimiņu tēviņi jau atvesti uz Pelčiem, rāda zivaudzētavas vadītājs Valdis Plaudis. Ar saviem raibajiem sāniem tie ir daudz krāšņāki par pieticīgajām mammām.

Zivaudzētājiem visi gali ūdenī

Rendas pagasta individuālā uzņēmuma *Rimzāti* saimnieks Valdis Kancāns, jautāts, vai šogad karpurāža laba, atsmej: „Neko jau nezinu – visi gali ūdenī!”

Pēc ilgajām lietavām daudzus māca bažas: kad varēs sākt lielo rudens darbu – dīķu nolaišanu un zveju. Arī *Rimzātos* to aizkavējis augstais ūdens līmenis Riežupē. Saimniecībā dīķu daudz – ap 300 ha, un šobrīd nolaišanai laiks esot labs. Pērn darbu pārtraucis pirmais sniegš, bet tad tas turpināts – seklaļos barošanās dīķos zivis pa ziemu atstāt nedrīkst. Dīķu nolaišana ir īsts ģimenes pasākums: darbojas krietns pulciņš vīru, jo palīgā atnākuši radi un draugi, apkārt skraida bērni un suņi. Uzņēmumā strādā Valdis, dēls Viesturs un mazdēls Eduards. Trijātā viņi tiek galā ar ražošanu, bet grāmatvede palīdz sakārtot dokumentus.

Dīķis tiek nolaists, un zivis koncentrējas dažās vietās.

MAZUĻIEM GADS NAV LABS

Šoruden tiek nolaisti pieci dīķi ar 270 ha spoguļvirsmu. Vēl ir 30 ha mazuļu audzēšanai. Valdis skaidro: „Lielajām karpām, kas ies uz pārdošanu, šis ir ceturtais gads. Viens dīķis domāts pirmā gada mazuļiem. Tiem šī vasara bijusi slikta – visā Kurzemē ļoti liels zudums. Arī divgadīgajiem tas ir 50%. Vainīgi ne tikai kormorāni un ūdri, bet arī laika apstākļi. Jācer, ka tirgus zivis tas nebūs ietekmējis – vajadzētu būt 40 tonnām. Tās peldēs zivju mājas baseinos, gaidīs pārdevējus un pircējus. Janvārī parasti beidzam tirgot.” Karpas tiek nodotas gan uzpircējiem, gan privātpersonām, samaksa ir elastīga – kā klientam vajag. Tālākās vietas, uz kurām tās aizceļo, ir Rēzekne, Aglona, Alūksne, Valmiera – visa Latvija.

PIRCĒJI GRIB LIELAS

„Klientiem patīk lielas zivis. Šīm ir ap diviem kilogramiem un jau ceturtais gads. Visu laiku gājām uz trīs gadu apgrozījumu, tad zivs izaug no 800 gramiem līdz pusotram kilogramam. Tā kā visi prasa lielas, tagad turam ilgāk. Mums ir seši

ziemošanas dīķi. Kamēr zivis nonāk līdz pārdošanai, mēs tās pārvietojam astoņas reizes: katru rudeni vedam uz ziemas dīķiem, katru pavasari – uz ganībām tāpat kā lopus.”

NOZARĒ – 44 GADI

V.Kancāns zivis audzē jau 44 gadus, bet visus karpus noslēpumus aizvien neesot izdibinājis: „Tos ietekmē ļoti daudz faktoru, piemēram, šogad bija par aukstu. Lai zivs labi barotos, ūdens temperatūrai jābūt no 18 līdz 28 grādiem. Šovasar varbūt kādas trīs dienas bija tādas. Aukstākā ūdenī zivs ēd, bet barības vielas netiek uzņemtas efektīvi. Lielās barojam ar graudiem, un lētāk ir nevis audzēt pašiem, bet pirkt. Daudz jau nevajag – kādas 100 tonnas sezonā. Kombinēto zivju barību dodam tikai mazuļiem.”

Tiek savākta šogada raža.

Rimzātu dīķu vietā kādreiz bijušas kolhoza pļavas. Valdis atceras: „1973. gadā dīķus sāka ierīkot, uzstūma dambjus. Kad atnācu uz kolhozu, strādāju divos ezeros un pavisam nelielos dīķīšos. 1975. gadā nodots šis dīķu masīvs, tad tika uzcelti mazuļu dīķi, saimnieciskajā kārtā uzcēlām zivju māju, kur var uzglabāt 50–60 tonnu. Līdz tam mocījāmies pa ziemas dīķiem. Tolaik sākām tirgot pēc 7. novembra – maksāja rubli astoņdesmit kilogramā. Noietam nebija problēmu: tirgus zivis izaudzējām ap 100 tonnām, trīs mašīnas regulāri gāja uz Rīgas Centrāltirgu, uz Ventspili. Mūsu produkciju pieprasīja *Zapribsbit* (saīsinājums no nosaukuma krievu valodā *Rietumu zivju noiets* – aut.) un *Latribsbīt*, kas atradās Rīgā.”

PLIKĀM VAJAG SILTUMU

Rimzātu dīķos dzīvojas parastās karpas un spoguļkarpas. Pircēji labprātāk gribētu, lai zvīņi ir mazāk. Valdis skaidro, ka spoguļkarpas tiešām pieprasītas, bet tās ir kaprīzākas, audzējot – vairāk zuduma: „Pagājušogad

ievedu vācu vaisliniekus – tādus pavisam plikus un apaļus, bet uzreiz starpība: tiem vajag siltākus apstākļus, ir lielāks zudums. Toties pieprasījums liels.”

Rimzātos darbojas viss karpas audzēšanas cikls: „Rendā mums ir speciālie nārsta dīķi, kuros ūdens tika uzpludināts uz divām trim nedēļām. Nārsts bija labs, bet, kad kāpuriem vajadzēja attīstīties, bija par aukstu. Mazajām zivtiņām tāpat kā čāļiem vajag siltumu. Aizvedām uz audzēšanas dīķiem, un no 200 000 mazuļiem iznā-

kums ir tikai 10%. No četrus piecus dienu veciem kāpuriem parasti iznākums ir puse, un normālos gados tā arī ir.”

Līdz Krievijas embargo ieviešanai laba sadarbība bijusi ar pārstrādes uzņēmumu *Kolumbija*. „Kas nekaitēja – aizvedām uzreiz pāris tonnu, un miers!” saka Valdis. „Tagad uzpircēji ņem pa 100 kilogramiem. Pirms Ziemassvētkiem un Jaunā gada pa mēsīņam vien izsveru trīs tonnas – cilvēku rinda, mašīnu jūra. Tomēr arī katru piektdienu iztirgojam pustonnu.”

Rimzātos audzētais var aizceļot pat uz Latvijas otru galu – uz Rēzekni, Alūksni vai Valmieru.

Rendas pagasta

Rimzātu darbinieks Lauris Stolbovs ar karpu – te tirgus zivis gandrīz visas ir tik pamatīgas.

Iveta Grīniņa, Lāsmas Reimanes foto

Salīdzinot ar jūras nēģi, upes iemītņieks ir daudz mazāks – ap 51 cm.

Ir nēģi – ir gribētāji

Rudenī tirdzniecībā parādās gan legāli, gan nelegāli iegūti svaigi nēģi. Pēc Makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumiem šīs sugas ūdens dzīvniekus aizliegts paturēt lomā, izņemot rūpnieciskajai zvejai licencētās vietas.

Gan tirgum, gan zinātnei

„Tagad Ventā ūdens līmenis labs – pat neatceros, kad vēl bijis nēģiem tik labvēlīgs laiks, kaut gan sezona tikko sākusies,” secina uzņēmuma *GK Auto* īpašnieks Guntis Kārklīšs.

BIJA PAR AUGSTU

Kuldīgas novadā divās vietās Ventā augšpus un lejpus vecā tilta nēģu licence joprojām ir uzņēmumiem *GK Auto* un *Kurland*. Pēc zvejnieku teiktā, ūdens līmenis ir augsts, temperatūra – atbilstoša, lai nēģi tiktu pie mums nārstot. „Vienubrīd bija par augstu, nevarējām pazvejot, jo netikām tacim klāt,” norāda G.Kārklīšs. „Tagad līmenis sācis kristies, jācer, ka nebūs par zemu – kā pērn, kad upe gandrīz izžuva. Šogad jau esam sazvejojuši gan vietējam tirgum, gan Ri-

gai nodevuši, gan izpildījuši zinātniskā institūta *Bior* pasūtījumu, lai 200 kg izlaistu nārstam Ventas augštecē.”

VAI NO NEPATIKŠANĀM NEBAIDĀS?

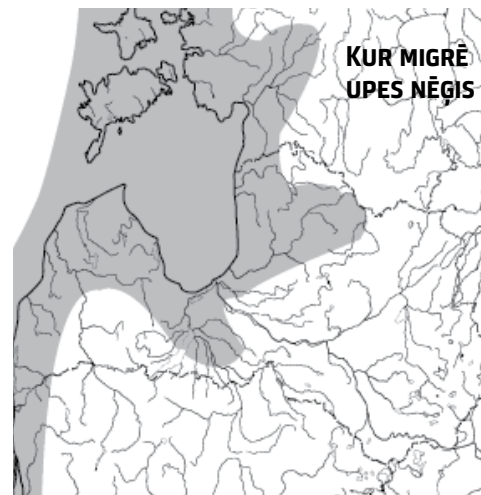
Pagājušajā sezonā legālie zvejnieki palikuši teju sausā, jo nēģi tā īsti parādījušies tikai pēc atļautā perioda (no 1. oktobra līdz 1. februārim), tā ļaujot aktivizēties maluzvejniekiem, kuriem bijis par vienu traucēkli mazāk. Licencētie tači ir sava veida ūdens bagātību aizsardzība – uzraugot tos, zvejnieki redz, kas notiek pie rumbas, kur nēģu visvairāk, bet tur tos ķert ir stingri aizliegts.

Šoruden maluzvejnieki jau agri snaikstījušies gar Ventas krastiem, bet traucējis augstais ūdens līmenis. Ar ne-

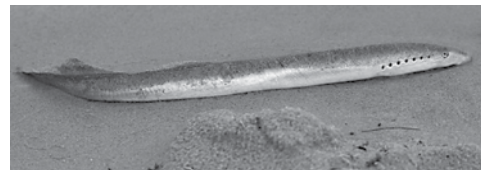
atļautiem, uz nakti ieliktiem mурdiem neko nevarēja darīt.

Tagad līmenis krities tāpat kā nelegāli iegūto nēģu cena: no deviņiem līdz sešiem eiro par kilogramu. „Nu var līst un grābt pa visām krūmkantēm,” novērojis G.Kārklīšs. „Nelegālā zveja notiek ne tikai rumbā, kur uzraugām mēs, kur aktīvi ir vides inspektori un policija, bet arī tālāk no sargu acīm. Tie, kuri nav pirkuši licences, pēc iespējas ātrāk grib no loma tikt vaļā. Dzirdēju, ka nu jau kaut kur piedāvā pat par pieciem eiro. Jābrīnās, ka nebaidās iedzīvoties nepatikšanās, jo likumpārkāpējs ir gan tirgotājs, gan pircējs.”

„Esam jau sazvejojuši vietējam tirgum un Rīgai, izpildījuši institūta „Bior” pasūtījumu.”

UPES NĒĢIS (LAMPETRA FLUVIATILIS)

Apajmutnieku suga, jūrā dzīvo līdz trim gadiem, tad dodas nārstot upēs. Latvijā sastopama visās, kas ietek Baltijas jūrā un sedz saistaudu apvalks. Galvenās nārsta vietas – Salaca, Gauja, Venta, Irbe un to pietekas.

TRĪS ACIS

Nēģim ir čūskveida ķermenis bez zvīnām, nav vēdera un krūšu spuru. Mugurkaula vietā skrimšļa veidojums, kuru sedz saistaudu apvalks. Ir viena nāss jeb ožas orgāna ārējā atvere. Par elpošanas sistēmu kalpo septiņi žaunu maisu pāri ar daudzām krokām uz iekšējās virsmas. Upes nēģim ir trīs acis: divas izvietotas klasiski – katrā pusē galvas sānos, trešā (palikusi aizmetņa stadijā, tāpēc tikai nedaudz uztver gaismas spilgtuma maiņu) atrodas galvas virspusē, apslēpta zem ādas.

NEĒD, BET SŪC

Nēģis barojas ar zivīm, tātad tas neēd – tas piesūcas ar piltuvveida piesūcekni, pārvilē upura ādu un brūcē ievada īpašu dziedzeru vielu, kas laupījuma asinīm neļauj sarecēt, tā atvieglojot iesūkšanu. No upura tas izsūc visu, ko vien var: asinis, iekšējos orgānus, muskuļus. Tas neatsakās arī no nobeigušos dzīvnieku ausu sulām. Galvenokārt piesūcas brētliņām, reņģēm un salakām, lielākoties lēni peldošām, novārgušām.

CEĻO PA NAKTĪM

Daļā nēģu sāk upēs iepeldēt jau vasarā. Migrācijas uzplūdi parasti ir oktobrī un novembrī, bet nārsts turpinās visu ziemu un pavasari līdz maijam. Nēģis aizpeld pat 250 km, pieveicot līdz 13 km diennakti. Agrāk ieceļojušie dodas uz upju augšteci, briedinot dzimumšūnas, bet pavasara migranti paliek tuvāk lejtecei, jo fizioloģiski sagatavoties nārstam paguvuši jau jūrā. Nārsta ceļojumā tie nebarojas, izmanto jūrā uzkrātās tauku rezervas. Cīnīdamies ar upes straumi un dabiskiem vai cilvēku radītiem šķēršļiem, nēģi novājē: kļūst vieglāki un isāki. Toties palielinās muguras spuras. Uz vairošanās vietām tie ceļo tumšās bezmēness naktīs, gaišajā laikā uzturas zem akmeņiem un pārkareniem krastiem. Kāpurī, kurus mēdz saukt par ņurņikiem, upē (ierakušies gruntī) mīt 3–6 gadus, pieaug līdz 15 cm, pārvēršas par nēģiem un migrē uz jūru. /No vietnes www.latvijasdaba.lv/

Daina Tāfelberga, interneta foto

Brangs, bet slikts ķēriens

Šoruden upju sargātājiem lielākais ķēriens mūsupusē bijis naktī no 13. uz 14. oktobri, kad Valsts policija Ventas rumbā atrada murdu ar vairākiem desmitiem dzīvu nēģu. Tie ielaisti atpakaļ upē. Bet krastā bijis maiss ar 276 nēģiem.

Kā ziņo Valsts vides dienests (VVD), sods par katru ir 40 eiro, kaitējums videi – ap 11 000 eiro. Savukārt no 17. uz 18. oktobri VVD mobilā grupa kopā ar policistiem sešus nēģu maluzvejniekus aizturēja Abavā. Abos gadījumos sāks kriminālprocesus.

„Strādājam, cik varam, un ir jau arī, ko darīt – ir nēģi, ir maluzvejnieki. Ļoti aktīvi palīdz Valsts un pašvaldības policija,” teic Liepājas reģionālās vides pārvaldes vecākais inspektors Jānis Sprugevics. „Iepriekš ūdens upēs neprognozēti pieplūda un pēc trim dienām pazuda. Bija grūti saplānot kopīgus reidus. Tagad līmenis turas jau mēnesi, Ventā kustība notiek katru dienu, un ir lielāka iespēja kaut kam trāpīt. Nēģi upē ir vienmēr, taču tiem vajadzīgi apstākļi, lai migrētu. Ja nav ūdens, ir pilnmēness, slapjš sniegs vai citi kavēkļi, tie apgulsies un nekustēsies. Kopš septembra vidus nēģi pa Ventu iet nepārtraukti. Nu jau augšpusē sagājuši līdz Lietuvai, kur kādreiz vispār netika un mums nebija jāsargā.”

Situācijai jāpielāgojas

„Mums īsta zveja vēl nav sākusies, un Ventspils novadā ir mazliet citādāka kārtība ne kā pie jums, Kuldīgā,” saka SIA *Ventas nēģi* pārstāvis Dainis Rozentāls.

NETĪRUMI UPĒ SAPLĒSUŠI MURDUS

Līdz ar lielajiem lietiem arī Ventspils pusē nēģi un zvejnieki sarosījušies agrāk nekā iepriekšējos gados, taču augstais ūdens līmenis aizkavējis sezonu, kas tur atļauta no 1. augusta līdz 1. februārim.

„Šoruden nokrišņu ir vairāk,” stāsta zvejnieks. „No krastiem viss noskalots: zāle, krūmi, koki, baļķi – viss aizgāja pa upi. Tie netīrumi saplēsa murgus. Mums Ventā ir licencētas zvejas rindas, pa trim Vārves un Zlēku pagastā. Mums nav taču – zvejojam ar mурdiem. Ir bijuši arī tukši gadi, bet tagad izskatās cerīgi, lai gan tumšajos ūdeņos neko nevar redzēt – tikai tad, kad lomu uzved krastā. Nēģim dzīves cikls ir pieci līdz septiņi gadi. Katreiz nārsts nav bijis veiksmīgs, un mums ar to jābrīnās. Nozvejoto oficiāli atdodam uzpircējam, jo paši neapstrādājam un nezinām, kur

un kā tie mūsu Ventas nēģi tiek tirgoti.”

KĀ SENĀK VAIRS NEVAR

D.Rozentāls nepiekrīt, ka diezgan striktos aizliegumus zvejai Ventā vajadzētu atcelt un atgriezties vairākus gadus simtus senā vēsturē, kad nēģus ar tačiem ķēra pašā rumbā, kā redzams vecās fotogrāfijās. Ar to var piesaistīt tūristus, bet nopietni jāizsver, vai netiks kaitēts videi. „Tie bija citi laiki, citi tikumi – nevaldīja tāda alkatība kā tagad, arī zivju upēs bija ka biezs,” tā pieredzējušais zvejnieks. „Nārsta vietu bija vairāk, vide dabiskāka. Lauksaimniecības ķimizācija, industriālie izlēcieni to visu iznīcinājuši. Krasti aizauguši, ūdens neplūst, zivis vairs nenāk kā senāk.

Kādreiz strādāju kolhozā *Sarkanā bāka*, arī jūrā gāju zvejot. Pa 10–12 tonnām nēģu dienā varējām smelt. Tagad to pat iedomāties nevar! Taču pilnībā aizliegt zvejot arī nebūtu labi. Iespējams, kāds arī izvelk uzreiz 300–500 kg, bet tam jānotiek kontrolēti. Ja visus *malīkiem* atņemtos nēģus tiešām palaistu augšpus rumbas, kur pašiem tiem grūti tikt, lai netraucēti nārstotu, tad mums būtu arvien vairāk, ko zvejot.”

„Senāk bija citi laiki, citi tikumi – nevaldīja tāda alkatība kā tagad, arī zivju upēs bija ka biezs.”

„Nav slikta laika, tikai nepiemērots apģērbs”

Ir arī tādi šņorzābaki, kuros ūdens neieklūst, rāda veikala Cope pārdevējs Adriāns Žerebcovs.

Speciāli cimdi makšķerniekiem.

„Makšķernieki un aktīvās atpūtas cienītāji tagad meklē apģērbu, kas būtu labs un lēts. Tomēr labs nekad nebūs lēts,” secina Kuldīgas veikala Cope pārdevējs Adriāns Žerebcovs.

Šogad laikapstākļi mūs nav lutinājuši, tāpēc svarīga jebkāda aizsardzība pret nokrišņiem.

„Apģērbs kā vienmēr ir problēma,” stāsta A. Žerebcovs. „Mājās skapjos daudzumi ir viss kaut kas, bet kvalitatīva apģērba, kas pasargā no lietus, būtībā nav nevienam, izņemot profesionāļus. Esmu novērojis, ka tie, kuri iegādājas dārgo apģērbu, sajūt, cik tas labs, un lētāku vairs nevar uzvilkt. Tomēr prakse arī rāda, ka vairumam noteicošā ir preces cena.

Daudzi nesaprot, kā ūdens var neieklūt šņorzābakos, bet var – tādi apavi arī nodrošina kājai siltumu. Savukārt parastajos gumijas zābakos siltums neturas. Vēl makšķerniekiem vajadzīgi cimdi. Veidi ir dažādi, bet uzdevums viens – pasargāt plaukstu no mitruma un sala. Cimdiem nav pirkstu galu, lai tie netraucē. Tādi makšķernieku cimdi nebūs tik silti kā biezie ziemas, bet ar citiem grūti darboties. Par cepurēm stāsts līdzīgs. Tāpat aukstumā svarīgi vilkt arī termozeķes un termoveļu.”

Lāsma Reimanes teksts un foto

Gumijas zābaki ir dažādi – ir arī viegli un silti.

RECEPTES

Katrīna Spuleniece-Aišpуре, uztura speciāliste
CEPEŠKRĀSNĪ CEPTA KARPA AR DĀRŽENIEM UN SIERU

Vajadzēs: karpu, sīpolu, ķiplokus, vārītu burkānu, mazliet sviesta, tomātus, sieru, garšvielas.
Kā pagatavot: iztīrītu zivi gan no ārpuses, gan iekšpusēs ierīvē ar garšvielām (sāli, pipariem, citronpipariem, garšvielu maisījumu zivīm, pētersīļiem u.c.). Pannā izkausē sviestu, apcep sagrieztus sīpolus, ķiplokus un burkānus, pārber ar garšvielām. Kad dārzeņi apcepti, bet nav pavisam mīksti, tos iepilda karpā. Zivi liek uz cepamās pannas un cepeškrāsnī tur apmēram 40 minūtes. Pirms tā gatava, izņem un pārklāj ar tomātu šķēlītēm un rivētu sieru. Ieliek vēl krāsnī, lai siers izkūst un apcepas zeltains.

PASTAS SALĀTI AR TUNCI

Vajadzēs: 160 g kārbu konservēta tunča savā sulā, 40 g pastas, 5-6 ķirštomātiņus, sauju bazilika lapu, gabaliņu Mocarellas siera, sāli, piparus, ¼ tējķ. Vidusjūras garšaugu maisījuma, 2 ēd.k. tumšā balzāmetiķa, 3 saulē kaltētus tomātus, olīveļļu.
Kā pagatavot: pastu izvāra pēc instrukcijas – galvenais ir nepārvārīt. Nokāš un pārslaka mazliet eļļas, lai nesalīp. Gatavo mērci. Mazā katliņā uzvāra balzāmetiķi ar garšaugu maisījumu un 2 ēd.k. ūdens, noņem no uguns un iemaisa sasmalcinātus kaltētus tomātus. Ieļķ 3 ēd.k. olīveļļas, sāli un piparus, nedaudz padzesē. Bļodā liek pastu, tunci, pārgrieztus ķirštomātiņus un bazilika lapas, visu pārlej ar mērci.

MĀJĀS GATAVOTI NĒGI

Vajadzēs: nēģus, sāli, melno tēju, melnos un smaržīgos piparus, lauru lapas.
Kā pagatavot: svaigus nēģus no gļotām attīra ar rupjo sāli – to ieber tīrā lupatiņā, nēģi velk cauri. Lieko sāli noņem ar citu lupatiņu. Nēģus liek uz cepamās pannas, apslaka ar eļļu un liek cepeškrāsnī, var arī grilēt. Kad tie apcepušies, pārlej ar melno tēju, pievieno piparus un lauru lapas un liek cepeškrāsnī sautēties apmēram 30 minūtes. Nēģi ir gatavi, kad tie viegli lūst. Ar visu šķidrumu liek traukā un atdzesē. Ja zeļeju vēlas vienmērīgāku, var pievienot želatīnu.

MAKŠĶERNIEKU STĀSTI

„Kas par kaifu!”

„Reiz uz mūsu zivju dīķiem atbrauca kāds ventspilnieks ar izcilu ekipējumu,” stāsta Gunārs. „Pirms tam viņa kolēģi ieradās karpas piebarot, lai ir tādas brangākas. Nu bija arī. Viņam tiešām pieķērās viena no lielākajām, taču laikam viņš pieļāva kādu liktenīgu kļūdu. Tā vietā, lai piebremzētu un mēģinātu lielo zivi nogurdināt, makšķernieks nesaprotamu iemeslu dēļ pats iebrida ūdenī gandrīz līdz viduklim un centās lomu piedabūt tuvāk. Vajadzīgs ļoti liels spēks, lai noturētu tādu 20 un vairāk kilogramu kar-

pu. Vienā brīdī pa gaisu aizgāja lociņš, kas satur spoli, tā saka nekontrolēti iet vaļā. Lai noturētu, viņš auklu aptina ap makšķeres kātu, bet tas tādi darbībai nav paredzēts un pārlūza. Vēl kaut kā puisis auklu tina un tina, pievilka zivi gandrīz klāt, ka var novērtēt, cik brangs ķēriens. Bet zivs dūšīga un arī gudra – norāvās, jo no makšķerēšanas viedokļa nebija pareizie paņēmieni.

Pēc pusstundu ilgās cīņas puisis iznāca krastā tukšām rokām un krievu valodā, kā saka, trīsstāvīgiem vārdiem no sirds pateica

visu, ko domā. Taču beigās bija labsirdīgi sajūsmināts: „Vot eto bil kaif – takaja riba!”* Izrādās, ka ventspilnieks no paša procesa bija guvis patiesu apmierinājumu, kaut gan dārgais ekipējums salauzts un zivs aizpeldējusi. Daži tādi monstri mūsu dīķos dzīvo, un tos tikpat kā neizdodas dabūt rokā. Jebkurš makšķernieks saprot prieku par tādu nosacīto zaudējumu, jo milzu zivs vismaz tikusi aizķerta un pievilka diezgan tuvu.”

* „Kas par kaifu – tāda zivs!” (krievu val.)

/No Snēpeles Mazsāliju viesu nama saimnieka, zivaudzētāja Gunāra Slavinska pieredzes/

Neiespējamā varbūtība

„Savu spinningu parasti nevienam citam nedodu, kaut nav nekāds dižais,” turpina snēpelnieks. „Nav jau žēl, bet manējais bija pierēgulēts pēc maniem ieradumiem – citiem var būt savas metodes.

Reiz atbrauca draugs no Igaunijas. Pašam līdzī nav nekādu pieredzumu, bet dīķi gribas ķert zivis. Nu, labi, iedevu savējo, cieši piekodinādams, lai Dieva dēļ nepazaudē manu vismīļāko vizuli. Protams, kā jau tādos gadījumos mēdz būt, pateiktais piepildās pretēji.

Dīķis – ap hektāru, saliekam makšķeres un gaidām līņus. Mans draugs igauņis aizmirsis aizkabināt āķīti, ar ko piestiprina

vizuli. Kā met, tā tas pa gaisu un iekrīt dīķī. Viss pagalam – velti tos skarbos vārdus iepriekš teicu. Vēlāk gāju apraudzīt makšķeres dīķa otrā pusē. Velku vienu ārā, un – ticēdams neticēsi – uz viena āķa man mīlais vizulis. Tāda varbūtība iespējama vienā no miljoniem gadījumiem, ja vispār iespējams tas, ka vizulis pārlido hektāru un uzkrīt tieši uz makšķeres. Neviena statistika tādu iespēju nav apstiprinājusi, bet man tiešām tā gadījās. Sakiet vēl, ka makšķernieku stāsti ir pārspīlēti!”

Pierakstīja
Daina Tafelberga
Ineses Slūkas zīmējums

Kurzemnieks

sadarbībā ar Zivju fondu, Lauku atbalsta dienestu, biedrību Darīsim paši!

Tālrunis: atsauksmēm 63350567; e-pasts: redakcija@kurzemnieks.lv.

To veidoja Daina Tafelberga, Iveta Grīniņa, Lāsma Reimane, Māksliniece Inese Slūka. Maketētāja Laila Liepiņa. Redaktore Daiga Bitīnece. Tīrāža – 3671.

Darīsim paši

Lauku atbalsta dienests

Mēslojumu uzglabās lagūnā

Gudenieku pagasta uzņēmuma *Artis J.P.* zemēs kopš augusta tiek būvēta lagūna jeb tilpne, kurā tiks glabāts aptuveni 10 000 tonnu digestāta – videi labvēlīga organiska mēslojuma zemei.

„Gudeniekos uzņēmumam pieder ap 1000 ha zemes, un aptuveni puse tiks mēslota ar lagūnā uzglabāto mēslojumu,” saka SIA *Artis J.P.* pārstāvis Guntars Zemītis.

PAR SMAKU NEESOT JĀUZTRAUCAS

Uzņēmuma pārstāvis Guntars Zemītis stāsta, ka pēc pāris nedēļām plānota objekta nodošana ekspluatācijā un jau šajā ziemā tā tiks izmantota. G.Zemītis skaidro, ka digestāts ir masa, kas palikusi pāri no cūku mēsliem, kukurūzas un graudiem, kad tie rūgst un veido biogāzi, kas griež turbīnas

un ražo elektrību. Atlikumu var izmantot lauksaimniecībā kā mēslojumu. Lai arī tas satur cūku mēslus, tam neesot nepatīkamas smakas, par ko varētu uztraukties tuvāko māju iemītnieki. Uz šejieni digestāts tikšot vests no Priekules vai Nīcas.

PRAKSĒ PĀRBAUDĪTS

„Plānojam digestātu vest ziemā, kad transporta kompānijām mazāk darba un mums tas izmaksā lētāk,” stāsta G.Zemītis. „Pavasārī tas tiks izvests tepat uz mūsu laukiem. Pagastā uzņēmumam pieder ap 1000 hektāru, bet zem Gudenieku iecirkņa skaitās aptuveni divi ar pusi tūkstoši hektāru zemes, jo daļa atrodas citviet. No jaunās lagūnas gadā varēs nomēslot 500 hektāru.

Izvēlējamies šādu lauku mēslošanas veidu jo, pirmkārt, tas ir dabai draudzīgs, otrkārt, labi uzlabo augsni, jo PH līmenis digestātā ir astoņi, tādēļ tas daļēji aizstāj kaļķošanu. Būtiski arī tas, ka par pārvadāšanu tiks maksāts vietējām kompānijām, jo neieņemam citu mēslojumu no ārzemēm, tātad nauda paliek tepat. Latvijā šāda uzglabāšana lagūnās ir ie-

Lagūnā, kas vairākās kārtās izklāta ar specializētu plēvi, varēsot glabāt ap 10 000 tonnu digestāta jeb masas, ar ko pavasarī mēslot ap 500 ha zemes.

viesta daudzviet.”

Artis J.P. ir Dānijas pilsoņa Svenda Petersena (*Svend Petersen*) uzņēmums, kas audzē liellopus, arī graudaugus un citas lauksaimniecības kultūras. Tas izveidots jau 1998. gadā, Gudeniekos darbojas aptuveni 17 gadus, galvenais birojs atrodas Liepājā. Lauksaimniecības zeme un tehnika uzņēmumam pieder daudzviet Latvijā, Kurzemē tiek apstrādāti 5500 ha. Šeit strādā vietējie, bet skaits svārstoties, jo darbs ir sezonāls.

Galnāmpulkā ir ap 200 Angusas šķirnes govju. Tām pieejamas novietnes, bet galvenokārt tās visu gadu dzīvo pa āru. Lopi tiek nodoti uzņēmumam AM Lāses, un gaļa tiek vērtēta kā augstvērtīga.

„Es ar trušiem parunājos”

„Nupat vairs neatminu, cik sen tas bija, kad paņēmu divus trusēnus, un nu mans trušu pulks jau pārsniedz sešus desmitus,” stāsta *Upeskalns* dzīvojošā Alda Perševica.

Ikdienu Alda vadot savā lauku sētā: „Iesākās ar tiem trušiem kā joks, bet nu jādarbojas diezgan daudz. Vasarā ravēju dārzus un tos baroju. Viņiem garšo burkāni, āboli. Cita darba man nav, tad varu dzirdināt un auklēt. Zinu, ka tas varētu būt arī labs bizness, jo cilvēki, īpaši Rīgā, labprāt iegādājas trušu gaļu, bet man tas vairs nav vajadzīgs. Cik nu pašu vajadzībām. Es ar saviem trušiem parunājos, vasarā palaižu paskraidīt pa zāli, tad ķeru rokā. Ziemā grūtāk, jo jāsilida dzeramais ūdens un atlikušais pēc laika no traucējiem jāizlej, lai nesasalst.”

Aptuveni 20 būriem, kuros dzīvo pa diviem trim trušiem, vieta ierādīta *Upeskalnu* pagalmā un arī kūtī, kur kādreiz mituši citi lopi. Daži rudie truši iegādāti tirgū par pārdesmit eiro katrs, pārējie – baltie, pelēkie un raibie – dzimuši tepat.

Trusis vārdā Razbainieks Aldai Perševicai kļuvis sevišķi mīļš, tādēļ uz tirgu netiek vests.

Upeskalnu pagalmā ir pārdesmit būru, kuros mājvietu raduši ap 60 trušiem.

ĪSUMĀ

Svecīšu vakari

4. novembrī: 14.00 Struijas kapsētā, 14.40 Kunču, 15.15 Ūdru, 15.50 Naglu, 16.30 Ruņģu, 17.00 Kumsteru kapsētā.

Var pieteikt apbalvošanai

Līdz 5. novembrim pagasta pārvaldē vai Basu bibliotēkā var iesniegt anketas, iesakot pagasta cilvēkus, kurus kā labākos darba darītājus godināt valsts gadadienā. Tai par godu 17. novembrī kultūras namā tiks rīkots svinīgs pasākums.

Pārbūvē ceļa posmu

Ceļa Krasti–Jātnieki 2,26 km garajā posmā, kas tiek rekonstruēts par Eiropas naudu, darbs varētu tikt pabeigts nākamajā pavasarī.

Ceļš savieno Basus un Gudeniekus, un, kā stāsta pagasta pārvaldes vadītāja Daina Bērende, brauktuve esot ļoti sliktā. Ik pēc divām nedēļām viņa kopā ar projekta vadītājiem un būvniekiem piedaloties sapulcēs, kur problēmas tiek pārrunātas.

Kuldīgas attīstības aģentūras projektu vadītāja Marta Rušmane skaidro, ka šī ir daļa no lielāka projekta, kurā ceļi tiek pārbūvēti arī Laidu un Turlavas pagastā. Viņa prognozē, ka Basos darbs varētu būt pabeigts līdz maijam: „Šajā rudenī laika apstākļi ceļa būvniecībai nav labvēlīgi, tādēļ process ir apgrūtināts un viss notiek ilgāk.”

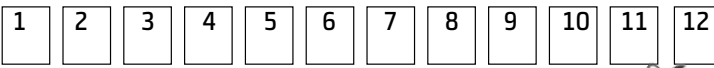
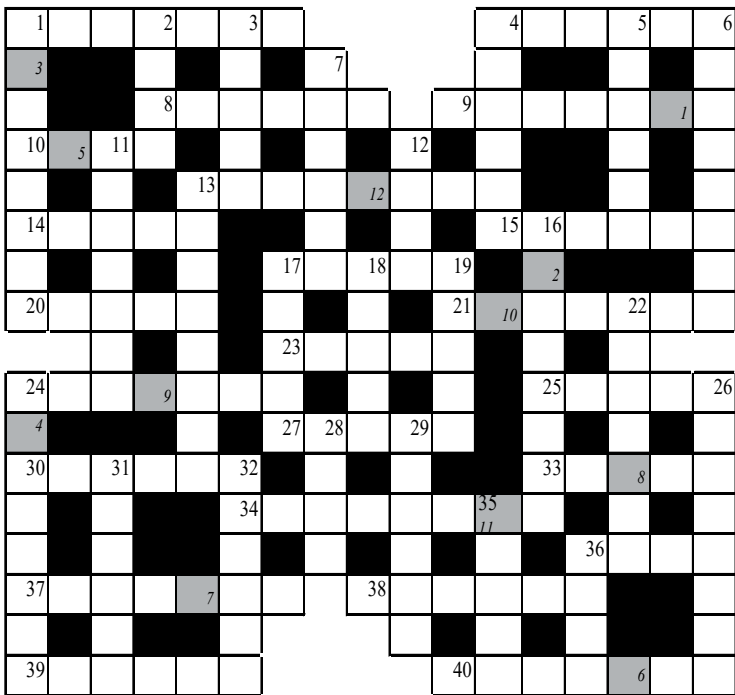
Šis ceļa posms, kurā strādā Liepājas uzņēmums *A-Land*, tiek rekonstruēts par 253 625 eiro, no kuriem 10% ir pašvaldības finansējums.

Jolanta Hercenberga, Lāsmas Reimanes foto

Lappuse tapusi sadarbībā ar Kuldīgas novada pašvaldību.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Arnita Dobele.

Risinājumu gaidām līdz 1. novembrim.

Horizontāli: 1. Savilkta, sašķobīta sejas izteiksme. 4. Ārstnieciska vai higiēniska procedūra, kurā ķermeņa tiek iegremdēts ūdenī vai citā vidē (dsk.). 8. Lapu koki ar smaržīgiem ziediem. 9. Trauki ar dubultsienām, kas nevada siltumu. 10. Tēls Raiņa lugā *Pūt, vējiņi*. 13. Attīstības virzība; tieksme uz ko. 14. Spēcīgi zobi plēsīgiem dzīvniekiem. 15. No sariem izgatavota ota. 17. Žurnāls Latvijā. 20. Mīksts, viegli kūstošs, zilgani pelēks, smags metāls. 21. Tāla vieta. 23. Zaudējis krāsu, pelēcīgi balts (dsk.). 24. Taisnstūra formas, parasti maza, plāksne ar reljefu attēlu. 25. Veikla viltība. 27. Precējusies sievietē. 30. Liliju dzimtas sīpolaugi. 33. Noslēgta cilvēku grupa Indijā. 34. Varoņīga rīcība. 36. Kuģu piestāšanai un stāvēšanai ierīkota vieta piekrastes joslā. 37. Persona, kas par samaksu cilvēkus un mantas pārvadā ar zirgu. 38. Samērā agrs. 39. Gājējiem paredzēta josla gar brauktuves malām (dsk.). 40. Tāda, kas ātri gaist, zūd.

Vertikāli: 1. Organisma ģenē kopums. 2. Robežlīnija. 3. Ar zāli noaudzis bezmežu līdzenums sausa klimata joslā. 4. Kokos parazitējošas sēnes. 5. Rakstura īpašība, kas izpaužas drošā rīcībā, bezbailīgā briesmu pārvarēšanā. 6. Cieta karamēle bez pildījuma. 7. Bezastes abinieki. 11. Paņēmienu kopums mērķa sasniegšanai. 12. Masas mērvienība angļu mēru sistēmā. 13. Amatpersona (sieviete), kas izskata lietas tiesā. 16. Vingrojumu kopums, kas attīsta spēku un veiklību. 17. Vītulu dzimtas lapu koki. 18. Konditorejas izstrādājums. 19. No kokiem attīrīta taisna, šaura josla mežā. 22. Noslēgta plaknes līnija, kuras katra punkta attālumu summa līdz diviem noteiktiem punktiem ir pastāvīga (dsk.). 24. Cilvēki, kuri mīl dzimteni, savu tautu, ir tām uzticīgi. 26. Tāda, kam daudz skaru. 28. Iedobums krāsns mūri. 29. Vīnkoka oga. 31. Iegūt izlozē, spēlē u.tml. 32. Nesen iegūts vai pagatavots. 35. Neatkarīga. 36. Lapu koks ar plašu vainagu.

Pareizā atbilde: ŽIROKOMPASS

(ierīce, kas rāda iepriekš uzdotu, parasti ģeogrāfiskā meridiāna, virzienu).

Atbildes

Horizontāli: 1. Karavela. 5. Skābenes. 11. Magnijs. 12. Epifānija. 13. Azāns. 14. Etāns. 15. Izda. 16. Ruskuss. 19. Auss. 21. Osta. 25. Ādminis. 26. Nankins. 27. Usma. 29. Masa. 32. Brankas. 35. Āzija. 36. Laiva. 37. Hurma. 39. Identisks. 40. Uzlidot. 41. Ametists. 42. Lisabona. **Vertikāli:** 1. Kampa. 2. Reglāns. 3. Vaitis. 4. Laskers. 6. Kriksis. 7. Brālis. 8. Neirīts. 9. Stalaža. 10. Menāža. 17. Urāns. 18. Uģis. 20. Urna. 22. Toska. 23. Osis. 24. Akja. 27. Urānija. 28. Meitene. 30. Atlasīt. 31. Afiks. 32. Brahuji. 33. Koredžo. 34. Jautri. 37. Halva. 38. Astma.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Jānis Lodziņš, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Insberga, Katrīna Specusa.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam*, *Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuļu kastītē!

REKLĀMA

Paulu Koelju. Zahir. (J.Rozes apgāds. 8,95 eiro.) Stāsts par mīlu, ilgām un apmātību. Kādu dienu pazūd pasaulslavena rakstnieka sieva – kara korespondente Estere. Rakstniekam tas nedod mieru – vēlme saprast notikušā iemeslus pārtop apsēstībā.

Paulu Koelju. Kā aizplūstoša upe. (J.Rozes apgāds. 7,95 eiro.) Autors izlasē apkopojis pārdomas par savas dzīves notikumiem, sastaptajiem cilvēkiem, ceļojumu

iespaidiem, kā arī pasaules politiku. Presē tās publicētas no 1998. līdz 2004. gadam.

Skaitāmpanti. (Autorizdevums. 16,35 eiro.) Grāmatas *Joka pēc alfabēts* autori piedāvā interaktīvu izdevumu, kas ļauj lasīt, skaitīt, iegūst, trenēt mēles mežģi, fantazēt. Grāmata ir arī durvis uz papildināto realitāti: tēmē ar telefonu uz lappusēm un ieraugi brīnumus!

Jānis Roze

Kuldīgā, Sūru ielā 2

KONKURSIŅŠ

Tēlotājmākslas spēle

135. kārtā. Daugavpilī 1895. gadā dzimis karikatūrists, kurš darbos izsmēja PSRS politiku, bijis arī kara lidotājs. Mācījies Krievijā, tās pilsoņu kara laikā atgriezies Latvijā un apmeties Rīgā. Publicējis vairāk nekā 7500 karikatūru Latvijas krievu avīzē *Segodņa* (1929–1934), arī laikrakstā *Latvijas Sargs* un citos. Karikatūru albumā *Augstais simts* (1929) attēlojis katru tālaika Saeimas deputātu. Pēc Ulmaņa apvērsuma devies uz ASV, kur strādājis komercpreklāmā un noformēšanā. Vēlāk atgriezies, bet pēc padomju okupācijas apcietināts un izsūtīts uz PSRS. Nogalināts un apglabāts Piemaskavā.

Atbildes gaidām līdz 31. oktobra 12.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

134. kārtas atbilde: Ļudovīts Lehens. *Trijs sievietes* (1972–1973).

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Daina Gerente, Ausma Kreidere, Guntis Obodņikovs, Ingars Neimanis, Indra Ābelīte, Mārcis Arājs.

MANS VAĻASPRIEKŠ

„Vienmēr jāuztur pozitīvisms”

„Man ļoti patīk mana komanda, ir aizraujoši sadarboties ar citiem,” saka Kuldīgas novada sporta skolas volejbola komandas kapteine **Karīna Berņa-Staša**.

Viņa spēlē U-15 un U-16 vecuma grupā, mācās Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas 8. klasē un ar šo sporta veidu nodarbojas jau septiņus gadus.

IEDROŠINĀJA BRĀLĒNS

„Kad mācījos 2. klasē, volejbols bija spontāna ideja. Brālēns, kurš arī ir volejbolists, mani iedrošināja. Trenere Ieva Nečiporuka ir mammai laba draudzene. Sākumā trenējos pie Ievas, pēc tam pie Agneses Megnes, tagad atkal pie Ievas. Man šis sporta veids patika jau bērnībā, vienmēr bijis aizraujoši skatīties, kā spēlē citi. Sekoju līdzī pludmales volejbolistu Jāņa Šmēdiņa un Aleksandra Samoilova gaitām.”

Karīnai sporta skolas komandā patīk: „Komandas sports ir daudz interesantāks – rada ģimenisku sajūtu. Te vienmēr ir kāds, uz kuru varu palūgties, neesmu viena. Komandā esam 12 meitenes, lielākoties satiekamies sporta nodarbībās, jo katra ir diezgan aizņemta. Citus kopīgus pasākumus nerīkojam.”

VĒLAS SASNIEGT IZLASI

„Treniņi notiek četras, pat piecas reizes nedēļā, jo sacensības ir gandrīz katru nedēļas nogali. Visbiežāk tepat, Latvijā – Rīgā, Jelgavā, Kuldīgā, bet braucam arī uz Igauniju un Lietuvu. Spēlējam gan U-15, gan U-16 grupā. Visgrūtāk ir uzveikt Rīgas volejbola skolu, kurā spēlē vairākas Latvijas izlases meitenes.”

Sports Karīnai aizņem ļoti daudz brīvā laika: „Pirms vairākiem gadiem dziedāju korī un gāju dejās,

KARĪNA IESAKA:

- katram izvēlēties kādu sporta veidu – tas uztur labu veselību,
- komandas sports māca sadarboties arī citās sfērās.

Kuldīgas volejboliste, astotklasiece Karīna Berņa-Staša: „Katrs sportists vēlas panākumus, un tāds ir arī mans mērķis – Latvijas izlase.”

Kuldīgas novada sporta skolas komanda sacensībās Tukumā.

bet nevarēju visu apvienot, nācās izvēlēties vissvarīgāko. Katru vasaru ir volejbola nometne Ivandē, kur tiek atstrādāta dažāda tehnika, kas vajadzīga pludmales volejbolā. Bet to spēlē divatā, un man tomēr labāk patīk zāles volejbols, jo tas ir komandas sports.

Manuprāt, katrs sportists grib panākumus, tāds ir arī mans mērķis – vēlos spēlēt Latvijas izlasē. Katru gadu manas prasmes kļūst aizvien labākas, un domāju, ka man ir visas iespējas sasniegt izlases līmeni.”

TRAUMAS UN STRĪDI

„Kuldīgā treneri ir ļoti pretimnākoši, un es ikvienam ieteiktu izvēlēties kādu sporta veidu. Bērni mācās ātri, tāpēc, ja kāds izdomājis apmeklēt volejbolu, bet jūtas nedrošs, varu iedrošināt – visu var iemācīties. Es uzskatu, ka sportot var ikviens un tas vajadzīgs, lai sevi attīstītu. Treniņos arī izpildām dažādus vingrinājumus, kas attīsta muskulatūru un piespēles. Galvenais ir nenolaist rokas un iesāktu turpināt.”

Meitene atzīst – gadījušās arī traumas, bet tas nav licis domāt, ka sports jāpamet: „Esmu pārrāvusi pēdām saites, vairākas reizes izsūtusi visus pirkstus, bet viss sadzīst. Es noteikti spēlēšu, cik ilgi vien varēšu.”

Spēlēs bieži ir arī saspringtas situācijas. „Esam daudz strīdējušās, bijis liels stress, bet, tā kā esmu komandas kapteine, man jāprot visus nomierināt un atbalstīt. Ja kādai neveicas, vienmēr uzmundrinu: „Tu vari!” Tad arī izdodas. Uzmundrinājumi ir ļoti svarīgi. Pirms sacensībām mums ir rituāls: sasēžamies aplītī, aplaudējam, piesitam pie zemes, apmetam kūleni uz aizmuguri, pieceļamies, saliekam rokas kopā un saucam: „Kuldīga!” Vienmēr jāuztur pozitīvisms.

Komandas sports Karīnai palīdzējies arī citur: „Skolā tas palīdz sastrādāties grupu darbā. Man ir daudz vieglāk komunicēt ar klasesbiedriem un citiem cilvēkiem.”

Lāsma Reimane
Karīnas Berņas-Stašas arhīva un autores foto

J.ROZES GRĀMATNĪCĀS TOP 10

1. Karīna Račko. *Saplēstās mežģīnes*. (Zvaigzne ABC.)
2. Guntars Račs. *365. 1. daļa*. (Izdevniecība MicRec.)
3. Arno Jundze. *Sarkanais dzivsudrabs* sērijā *Mēs. Latvija, XX gadsimts*. (Dienas Grāmata.)
4. Roberts Galbraits. *Dzeguzes sauciens*. (Zvaigzne ABC.)
5. Gundega Bičevska. *Dimanti tavā pagalmā*. (Avantis Publishing.)

6. Jānis Baltvilks, Edgars Folks. *Brālis ozols, māsa liepa*. (J.Rozes apgāds.)
7. Ilgvars Butulis, Inesis Feldmanis u.c. *15. maija Latvija*. (Latvijas mediji.)
8. Inta Blūma. *Pieskāriens bērna dvēselei*. (Autorizdevums.)
9. Armands Puče. *Kurtizānes apakšveļa*. (Mediju nams.)
10. Marianna Dibika. *Pastnieks Pele*. (J.Rozes apgāds.)

PĀRDOD

Veikalā *Dagus*, Liepājas ielā 51, Kuldīgā, **DARBA APĢĒRBUS**, apavus, apjomīgus vīriešu krekļus, bikses, virsjakas. Sieviešu virsjakas, kleitas, apavus, veļu. Vilnas dziju, segas.

AUDI 80, 2,0, benzīns, 16VDOCH, 103 kW, melns, TA 10.2018., nodokļi samaksāti. Tālr. 29810107.

ZIEMAS RIEPAS – jaunas, lietotas, atjaunotas. Uz vietas montējam, remontējam. Strādājam arī ārpus darba laika. Piedāvājam arī alumīnija un metāla disku remontu un tirdzniecību. Tālr. 24933391, 20262076.

GARĀŽU Lapeglu ielā, Kuldīgā. Tālr. 26743450.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, visu veidu žalūzijas, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Iespējams līzings. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*), tālr. 28378818.

PVC LOGUS, DURVIS, PALODZES. Mērišana, montāža, piegāde. E-pasts: imk@inbox.lv, tālr. 26441415.

KĀPOSTUS skābēšanai. Tālr. 29653166.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi. Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde. Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku meža malku. Tālr. 29249578.

Meža **MALKU** visām apkures sistēmām par 25 eiro krēmētā sterā. Sadarbojamies ar sociālo dienestu. Tālr. 24957247.

PĒRK

SIA *Lāses AM* kautuve par labām cenām iepērk **GOVIS, BULLUS, TELES**. Bioloģiski sertificētiem lopiem augstas cenas. Piemaksa par nodoto lopu daudzumu, par gaļas šķirņu lopiem. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, AITAS, ZIRGUS**. Labas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 26142514, 20238990.

SIA *Valinda* pērk **GOVIS, BULLUS, TELES**. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/š *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Cēsu gaļas kombināts* par augstām cenām iepērk **JAUNLOPUS** un **LIELLOPUS**. Samaksa pēc vienošanās. Tālr. 28770777, 26185703.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS**, traktoru **PIEKABES, INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

ELEKTROMOTORU, 11 kW, 1450 apgr./min. Tālr. 29284817.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus. Tālr. 26544462.

ĪPAŠUMUS ar mežu un cirsmas. Tālr. 25770062.

SIA *PRIEDES AG* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un **CIRSMAS**. Tūlītēja, visaugstākā samaksa. Tālr. 26993794.

NEPĀRDOD, bet izstrādā! Profesionāla mežizstrādes konsultācija, www.proto.lv, tālr. 29434182.

Iepērk **MALKU** (3 m). Tālr. 26125312.

Iepērkam **ĀBOLUS** Kuldīgā, Mederu ielā 8. Braucam pakal. Tālr. 22481824.

ĀBOLUS sulai, transports pa novadu 24/7. Sīkāk pa tālr. 26284210.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko C un CE autovadītāju kursu Kuldīgā, Pētera ielā 5. Sākums 6. novembrī. Tālr. 26120089.

SALDUS AUTOSKOLA Kuldīgā rīko B, BE, C, 95. koda kursus. Tālr. 29194359.

SIA *Mētras VT* sniedz **KĪMISKĀS TĪRĪTAVAS** pakalpojumus. Tīrām: automašīnas paklājus, mīkstās mēbeles. Tālr. 28134800.

Tiek rīkotas **ADĪTPRASMES** apgušanas maksas nodarbības pieaugušajiem. Pirmā tikšanās 7. novembrī 18.00 vecajā rātsnamā. Informācija pa tālr. 29605030.

Siltinām mājas ar **EKOVAITI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **AP-AUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Ātri un lēti ierīko **DZIĻURBUMU**. Tālr. 29605105, 28205914.

ŠAHS

Labs veikums prāta spēlēs

Prāta spēlēs Dobelē – teicams vērtējums Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņiem Rēzijai Kudorei, Krišam Sproģim un Līvai Vaivadei.

17. prāta spēlēs Dobelē jauniešiem kausu un zelta medaļu izcīnījuši Kuldīgas šahiste Līva Vaivade.

Pamatskolu grupā viņa ar 5,5 punktiem dalīja 1.–3. vietu kopvērtējumā, bet zelta medaļu ieguvusi jauniešu grupā. 2. vietu jauniešiem ar četriem punktiem izcīnīja Rēzija Kudore. Aleksim Šteinbergam un Rolandam Freibergam 4,5 punkti un 7.–8. vieta kopvērtējumā. Sākumskolu grupā labākais no kuldīdzniekiem bija Krišs Sproģis, jo ar pieciem punktiem ieguva 3. vietu zēniem. Kristeram Feldmanim un Markusam Leismanim – 4,5 punkti. Bet pieaugušajiem un vidusskolēniem Renārs Megnis un Viktors Šteinbergs izcīnīja piecus punktus no septiņiem un ierindojās attiecīgi 5. un 6. vietā. Mūsu sporta skolu pārstāvēja 26 šahisti.

Inta Jansone
Gunāra Gertnera arhīva foto

SPORTA KALENDĀRS

- 31.X 16.30 Skrundas vidusskolas sporta zālē – Kuldīgas novada atklātais čempionāts **VOLEJBOLĀ**.
- 3.XI 16.30, 4.XI 11.00 hallē – Kuldīgas novada atklātais čempionāts **VOLEJBOLĀ**.
- 4.XI 10.00 manēžā – Kuldīgas novada atklātais čempionāts 100 lauciņu **DAMBRETĒ**.
- 4.XI 11.00 sporta namā – LJBL-LR čempionāts **BASKETBOLĀ**.
- 5.XI 14.00 hallē – Latvijas čempionāts **VOLEJBOLĀ** Nacionālās līgas 2. divīzijā: *Kuldīgas NSS – Jēkabpils juniori*.

GALDA TENISS

Viktorija uzvar

Galda tenisa sacensību *Stiga Cup* otrajā posmā Rīgā savā vecuma grupā uzvarējusi Kuldīgas novada sporta skolas audzēkne Viktorija Poriņa.

Šogad piedalījās arī daudzi Lietuvas sportisti, un viņi teju visās vecuma grupās plūca uzvaras laurus. Tāpēc prieks, ka starp 2003.–2005. gadā dzimušajiem pirmo vietu izcīnījuši V.Poriņa. Vēl startēja Elinda Kravinska, Marta Ķemlere, Melānija Elma Gulbe, Nika Plivča, Ints Brēdikis, Kārlis Gebauers, Dāvis Avdjukevičs, Klāvs Anrijs Zariņš, Kristers Mednieks (treneri Ieva Lepse un Leonīds Temjaševs).
Inta Jansone

ORIENTĒŠANĀS

Pirmoreiz arī no Lietuvas

Kuldīgas novada atklātajā čempionātā orientēšanās sportā Mežvaldē uzvarētāju tituls ticis viešņai Redai Veldei no Lietuvas un kuldīdzniekam Kristapam Bērziņam, bet Gaida Šūpulnieka piemiņas balvu pirmoreiz izcīnījis mūsu sportists Jānis Virbulis.

Pasākumu rīkoja Kuldīgas tūrisma un orientēšanās klubs *Taka* un novada sporta skola. Saulainais, bet dzestrais 22. oktobra rīts Riežupes krastu mežos un gravās interesentus nebija aizbaidījis, un uz starta stājās 78 dalībnieki – līdzās sportistiem no Kurzemes, šķiet, pirmoreiz arī viesi no Lietuvas, tā šīs sacensības padarot par starptautiskām. Organizācijas virsvadību bija uzņēmies Jānis Turks, savukārt distances, kā ierasts pēdējos gados, plānojis Jānis Pētersons, kurš Mežvaldē pazīst vai katru bedrīti un krūmu puduri.

Kuldīgas novada čempiona tituls izcīnīts 12 vecuma grupās, turklāt V50 grupā notiek cīņa arī par G.Šūpulnieka piemiņas balvu. To pirmo reizi izcīnīja *Takas* pārstāvis J.Virbulis, aiz sevis atstājot iepriekšējo divu gadu uzvarētājus Hariju Lācaru no Tukuma un Jāni Turku no *Takas*. Visspēcīgākajā grupā vīriešiem otro gadu pēc kārtas nepārspēts palika kuldīdznieks K.Bērziņš, aiz viņa Andris Mireckis no kluba *Ziemeļkurzeme* un Mindaugs Kvedaravičus no Lietuvas. Dāmām nebijis gadījums – ne vien vissīvākā konkurence (16 dalībnieces), bet arī lietuviete R.Velde čempiones godā. Līga Virbule no *Takas* viņai piekāpās tikai 20 sekundes, bet trešo vietu ar vienādu rezultātu ieguva uzreiz divas kluba *Taka* dalībnieces – Janeta un Odeta Turkas.

Janeta Turka

REZULTĀTI

S11

1. Vaiva Velde (Lietuva)
2. Ieva Gaile (Kuldīga)
3. Emīlija Pētersone (*Taka*)

V11

1. Ralfs Bethers (*DR-Krasts*)
2. Hermanis Valtass (Saldus OK)
3. Aivis Kristinovijs (*Taka*)

S14

1. Amanda Valtasa (Saldus OK)
2. Marta Lapina (*Liepava*)
3. Kristīne Čakle (OKZK)

V14

1. Klāvs Bethers (*DR-Krasts*)
2. Ojārs Ikers (Saldus OK)

S18

1. Eva Sintija Pētersone (*Taka*)

V18

1. Kristaps Briedis (*DR-Krasts*)
2. Niks Šamauskis (Kuldīga)
3. Emīls Līdaka (Kuldīga)

S

1. Reda Velde (Lietuva)
2. Līga Virbule (*Taka*)
3. Janeta Turka (*Taka*)
3. Odeta Turka (*Taka*)

V

1. Kristaps Bērziņš (*Taka*)
2. Andris Mireckis (OKZK)
3. Mindaugs Kvedaravičus (OK *Lēvuo*, Lietuva)

S50

1. Silvija Penkule (Saldus OK)
2. Skaidrīte Otaņke (*Taka*)
3. Liene Buša (*Alnis* OK)

V50

1. Jānis Virbulis (*Taka*)
2. Harijs Lācars (*Silva*)
3. Jānis Turks (*Taka*)

S65

1. Māra Bolšteina (*Alnis* OK)
2. Māra Plaude (*Liepava*)
3. Vaira Čerņiseva (*Ziemeļkurzeme*)

V65

1. Helmutis Lukačovs (*Silva*)
2. Arvīds Teteris (*Taka*)
3. Oskars Zīds (*Jēkaba aģentūra*)

W
SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojamu materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.
 25 622 293 (Āris)

SIA *Lāses AM*
kautuves gaļas veikals piedāvā

Latvijā audzētu cūku un liellopu gaļu, cūkgaļas kūpinājumus un liellopu gaļas desas.

Veikals atrodas *Vallēs*, Ventas ciemā, Rumbas pag., Kuldīgas nov.

Darbdienās strādājam 9.00–18.00, sestdienās 9.00–14.00, Sv. – brīvs.

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums

par ļoti labu samaksu nopirks **MEŽA ĪPAŠUMU**, augošus kokus jūsu īpašumā. Cenas līdz pat 10 000 eiro/ha.

Sertificēts taksators izgatavos meža inventarizācijas lietu, cirsmu skices, ja nepieciešams, atjaunos robežstīgas un kupicas. Zvaniet, sarunājiet tikšanos un izmantojiet iespēju **BEZ MAKSAS** iegūt izglītotu mežziņa profesionālu konsultāciju par nepieciešamajām mežsaimnieciskajām darbībām īpašumā, lai uzlabotu tā augšanas apstākļus un ekonomisko vērtību. Garantējam profesionālu un godīgu attieksmi.

- Ja vēlaties pārdot īpašumu vai augošus kokus, tālr. 28368838.
- Ja vēlaties izgatavot taksāciju, skices vai atjaunot robežstīgas, tālr. 29175345.
- Ja vēlaties sarunāt bezmaksas konsultāciju, tālr. 26129919, info@lmu.lv.

INTERESANTI

Smadzenes paņem enerģiju

Kāds pētījums apstiprina zinātnieku uzskatu, ka brīžos, kad gan smadzenēm, gan muskuļiem smagi jāstrādā un ķermenim vajadzīga barība, smadzenes kļūst par prioritāti. Kā skaidro Kembridžas universitātes bioloģijas antropologs Daniels Longmans, tas ir svarīgi, jo mūsu senči piedzīvojuši pāreju no karavīra uz diplomātu. Cilvēki sāka ieguldīt mazāk spēka, lai attīstītu muskuļus, bet vairāk, lai uzlabotu saskarsmes prasmes. D.Longmans koncentrējās uz cilvēka reakciju stresa situācijās. Piemēram, 22 gados airējošies Atlantijas okeānā, viņš piedzīvojis šoku, kad nav varējis ne gulēt, ne ēst, jo vajadzējis airēt. Jauneklis juties pārsteigts, cik ātri prāts saasinājies un ķermeņa spēks atjaunojies, kad viņš apēdis nelielas uzkodas un nosnaudies vien dažas minūtes. Smadzenes paņem milzīgi daudz enerģijas – piektdaļu no ķermeņa *degvielas*. Esot pierādīts, ka smadzenes sevi uzturēs pat tad, ja citas ķermeņa daļas nedarbosies. Smadzenēm jāpalīdz ķermenim arī tad, kad tas ilgi cieš no nepietiekama uztura vai badošanās.

VĀRDA DIENAS

No 30. oktobra līdz 5. novembrim

30. Nadīna (201), Ulla (102)
 31. Rinalda (33), Rinalds (1462), Valts (513)
 1. Ikars (60)
 2. Dzīle (1), Viva (9), Vivita (372)
 3. Dagnija (1316), Ērika (2326)
 4. Atis (1596), Oto (190), Otomārs (36)
 5. Lote (337), Šarlote (397)
Populārākie: Ērika un Atis.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 30. OKTOBRĪ

Dienas garums – 9 st. 15 min.
 Saule lec 7.29, riet 16.44.

Naktī +3°...+4°

6-7 m/s

Dienā +4°...+5°

6-8 m/s

RĪT, 31. OKTOBRĪ

Dienas garums – 9 st. 10 min.
 Saule lec 7.32, riet 16.42.

Naktī +1°...+2°

3-4 m/s

Dienā +2°...+5°

2-4 m/s

VOLEJBOLS

Kauss atceļo uz Kuldīgu

Latvijas Volejbola federācijas kausu U-12 grupā ieguvuši Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi.

Apvienotajai Kuldīgas un Skrundas komandai tās bija pirmās oficiālās sacensības, kas divas dienas noritēja Rīgas volejbola skolā (RVS). Tur startēja 14 komandas, divās dienās izspēlēja 41 spēle.

Vispirms cīņa notika apakšgrupās. Kuldīgas vienība savā apakšgrupā ar 3:1 pieveica vienaudžus no RVS, Daugavpils un Aizkraukles un automātiski kvalificējās ceturtdaļfinālam. Te mūsējiem pretī stājās Jēkabpils volejbolisti, kuri tikai piektā seta galotnē tika apspēlēti ar 11:9 (3:2), un *Kuldīga* iesaņģoja pusfinālā, kur ar 3:1 pieveica *Cēsis*. Finālā pretī stājās *Jelgava*. Zelta spēlē labākie noskaidroti piecos setos (3:2).

Tā lielo kausu ieguva mazie volejbolisti no Kuldīgas (Markuss Graudelis, Sigurds Būdenieks, Raciņš Grīnfelds, Alens Kļavlapa, Raivo Štorhs, Toms Tamsons; treneris Zigmunds Milzarājs) un no Skrundas (Daniels Zīders, Andis Kristlībs, Toms Balgalvis, Kristians Krieviņš, Kristis Kliemanis, Edvards Gidī; treneris Vijārs Švānbergs).

Inta Jansone, Zigmunda Milzarāja arhīva foto

Latvijas Volejbola kausa izcīņā U-12 grupā Kuldīgas un Skrundas mazie sportisti kļuvuši par uzvarētājiem.

LVF kausa izcīņa (U-12)

1. Kuldīgas NSS, 2. Jelgavas NSC, 3. Cēsu PSS/Siguldas VĢ, 4. Daugavpils BJSS I, 5. RVS, 6. RVS, 7. Talsu NSS/Dundaga, 8. Jēkabpils SS, 9. Daugavpils BJSS II, 10. Aizkraukles NSS, 11. Zvejniekiema vsk./Ādažu BJSS, 12. Minusas volejbola skola, 13. Viļakas novada BJSS, 14. Mārupes SC.

MEKLĒJAM MĀJAS

Kaķenītes grib sev saimnieku

Veterinārārstes Maritas Līdakas uzņēmuma *Mīlās ķepiņas* patversmē Kuldīgā saimniekus vēl gaida trīs kaķu meitenes.

Melnbaltā kaķenīte un tās māsiņa ir mēnešus trīs vecas. Abas ir kustīgas un mīļīgas. Augustā pie Kuldīgas patversmes durvīm tās bija noliktas somā.

siltumtīkliem. Patversmi, ambulanci un aptieku esmu izveidojusi par savu naudu. Īrei bija atlaide, jo es ēkā ieguldu naudu,” skaidro uzņēmēja un nepārmēt pašvaldībai, ka līgums nav pagarināts, vienīgi nepatīkams bijis veids, kā M.Līdakai nācies par to uzzināt – bez paskaidrojumiem. Viņa informēta tikai pēc tam, kad par to, kas

Stripainā kaķene ar gaiši zaļajām acīm grūsna nonāca patversmē no Laidiem. Kāds vietējais lūdzis pašvaldību palīgā: kaimiņš savulaik turējis sešus septiņus kaķus; kad pats vairs nav varējis kopt, tie devušies meklēt barību citās mājās. Kaķenītes bērni jau sen pie jauniem saimniekiem. Pati ir pabailīga, bet iedzīvosies tādās mājās, kurās var dzīvot laukā, saņemt ēdienu bļodiņā un noķert kādu peli.

Kuldīgas novadā ķers klaiņojošos dzīvniekus, ieinteresējās *Kurzemnieks*.

Līdz šim vairākkārt dzīvnieki kastēs vai maisiņos vienkārši nolikti pie *Mīlo ķepiņu* durvīm. M.Līdaka domā, ka tā būs arī turpmāk, tikai tagad viņa rīkosies kā jebkurš iedzīvotājs: ziņos pašvaldības policijai, kas sazināsies ar dzīvnieku ķērāju Aivaru Celitānu. „Pašvaldībām jāreķinās, ka nauda patversmēs būs jāiegulda.

Cik daudz un kā darbu organizēt, tas ir katras domes pārziņā, bet nav ko cerēt, ka klejojošu kaķu un suņu pēkšņi vairs nebūs.”

VARBŪT VIESNĪCA?

M.Līdaka atzīst, ka apsvērusi iespēju patversmi piedāvāt citām pašvaldībām. Bijušas sarunas ar Alsungas novadu. „Bet tad dzīvnieku varētu būt pārāk maz, lai tas atmaksātos. Arī šis ir bizness. Lai uzņēmums pastāvētu, sva-

Kurzemnieka akcija – vākt ziedojumus Kuldīgas dzīvnieku patversmei *Mīlās ķepiņas* – pēc sešiem gadiem beigusies, jo patversme darbu vairs neturpina.

Pēdējoreiz kaķu uzturam iedzīvotāji saziedojuši 228,60 eiro: redakcijas kastītē 73,43 eiro, zooveikalā *Rimi* 83,74 eiro, veikalā *Mežrozīte* 71,43 eiro.

Akcijā kopā saziedots ap 2000 eiro, vidēji 300–400 eiro gadā.

Veterinārārste Marita Līdaka pateicas visiem atbalstītājiem, cilvēkiem, kas pieņēma patversmes dzīvniekus.

rīgi rēķināties ar noteiktu skaitu noķerto dzīvnieku. Tad zinu, ka varu uzturēt telpas, samaksāt darbiniekam. Ja mēnesī ir viens vai divi kaķi, tas izmaksas nesedz.”

Cita iespēja būtu patversmes telpās izveidot dzīvnieku viesnīcu. „Tad suns vai kaķis pie manis būs dienu, divas, piecas. Skaidri zināšu, ka saimnieks atnāks tam pakaļ.” M.Līdaka domā, ka viesnīca varētu būt pieprasīta, jo cilvēki ceļo bieži. „Kāpēc gan neatstāt tādā vietā, kur to pareizi pieskatīs, regulāri vedīs staigāt? Turklāt labāk, ka telpas ir noslogotas kaut uz pusslodzi, nevis stāv dīkā.”

**Inguna Spuleniece
 Lāsmas Reimanes foto**